

[Kirkeministeren]

have denne hjemmel. Der er ikke tale om, at man ville trykke noget ned over hovedet på nogen, men kun om at man ville afhjælpe en vanskelig situation. Det har altså været baggrunden for det, og nu afventer vi jo hørings svarene. Jeg har i mit indlæg i starten omtalt, hvordan jeg forestiller mig vi skulle viderebehandle den sag. Den bliver behandlet på god demokratisk vis, og det er altså ikke noget diktat fra kirkeministeriet. Jeg synes, den diskussion, der har været om det, har været forfejlet og på et alt for tidligt tidspunkt. Hvis man ikke vil afvente svarene, når man sender noget ud til høring, synes jeg nok, der er noget galt.

Hr. Steffensen var også inde på betænkningen om sognemedhjælperne og stillede nogle direkte spørgsmål i den forbindelse. Jeg kan sige generelt om betænkningen, at når den har ligget om ikke urørt så dog ikke til en videre behandling, hænger det sammen med, at vi afventer betænkningen om kordegnens virksomhed, som jeg også har givet udtryk for i mit første indlæg. Der er nogle konsekvenser her af det, som man nødvendigvis må se, før man tager stilling til, om man skal indføre sognemedhjælperne. Man må også være opmærksom på, at noget af det arbejde, hjælpepræsterne gør, spiller en rolle i spørgsmålet om eventuelt at ansætte sognemedhjælperne. Endelig vil betænkningen indgå i arbejdet vedrørende præsternes arbejdsituation. Der er altså mange ting, der har gjort, at vi har ventet med at gå videre med den betænkning, og deraf følger også, at jeg ikke har haft kontakt med andre om dette, fordi vi måtte afvente de ting, der ligger på bordet.

Endvidere stillede hr. Steffensen et spørgsmål om dette med at virkeliggøre friheden, så man kunne ansætte lokalt efter behov. Dertil må jeg sige, at det meget let kan medføre en situation, hvor man lukker op for noget, der har nogle økonomiske aspekter, som man ikke kan overse. Der er virkelig økonomi i at lukke op for en lokal selvbestemmelsesret, hvad angår ansættelsesforhold.

Endelig spurgte hr. Steffensen om forholdene i København, og også kulturministeriet er i meget stort omfang blevet blandet ind i spørgsmålet om kirkeministeriets opgaver. I den forbindelse kan jeg oplyse, at kulturministeren har svaret på en forespørgsel om,

hvorvidt det var muligt at finde midler i kulturministeriet til at løse nogle af de opgaver, som vi ikke havde økonomi til i kirkeministeriet. Jeg har også svaret på direkte spørgsmål desangående i kirkeudvalget, som medlemmerne jo er bekendt med. Det var et negativt svar: kulturministeren havde ingen mulighed for at finde midlerne.

Dette er også et svar til hr. Poulsgaard, som var inde på, at kulturministeren måtte kunne overtage nogle opgaver.

I øvrigt er økonomien i København ikke så truet, som det så ud en overgang. Jeg har ikke tallene med mig her, men det var vistnok sådan i fortiden, at man har følt sig meget klemt økonomisk, og det er mit indtryk, at situationen ikke er så dårlig endda.

Så skal jeg lige minde om, at Domkirken fik beskæftigelsespenge til istandsættelse over beskæftigelsesplanerne. Det var ganske store beløb, det drejede sig om, og der blev løst en virkelig god opgave, som jeg ved at københavnernes og andre i dette land er meget tilfredse med kunne lade sig gøre.

Hr. Brøndsted spurgte mig, hvornår økonomiudvalget kunne slutte sit arbejde. Jeg har for nylig stillet økonomiudvalget spørgsmål om forskellige ting, bl.a. hvornår man forventede at afslutte sit arbejde, og samtidig har jeg bedt om en status, sådan at vi undervejs kunne få nogle rapporter om, hvad man var kommet frem til i dette udvalg. Jeg afventer naturligvis inden for en forholdsvis kort tid at få orientering om, hvornår udvalget kan afslutte sit arbejde. Det lægger jo altid et vist pres på et udvalg at få en forespørgsel om status, og hvornår man forventer at afslutte arbejdet, så jeg ser hen til, at det bliver inden for en rimelig tid.

Hr. Brøndsted udtalte også, at menighedsrådene var de bærende led, og at det var vigtigt, at man tilgodeså deres arbejde bedst muligt, også i nye boligområder. Jeg er enig i, at menighedsrådene virkelig er en af de bærende dele i hele dette arbejde. De har også nærdemokratiet så tæt på deres arbejde, som man næsten kan komme det. Jeg håber også, at man af min besvarelse af forespørgslen har forstået, at jeg i høj grad værdsætter menighedsrådsarbejdet og er meget interesseret i, at det skal fungere så effektivt og demokratisk som overhovedet muligt.

Så stillede hr. Brøndsted det konkrete spørgsmål, om de lokale biskopper skulle